

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: R. F., nar. X, st. příslušnost X
doručovací adresa X

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2021, č. j. OAM-559/ZA-ZA10-ZA03-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobce udával, že je v Turecku utiskován pro svou příslušnost ke kurdské menšině. Žalovaný neshledal, že by žalobce mohl v zemi původu pociťovat obavy z pronásledování, a to ani vzhledem k jeho kurdskému původu.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu. Namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný důvody žádosti posoudil nedostatečně. Uvádí, že důvodem žádosti byly obavy z porušení jeho práv v souvislosti s jeho kurdskou národností.
3. Žalovaný bagatelizuje tvrzení žalobce, nevěnuje se postavení kurdské národnostní menšiny v Turecku a nezohledňuje individuální okolnosti případu žalobce. Dle žalobce se žalovaný nevypořádal s tvrzením žalobce o jeho účasti na demonstracích a hledání jeho osoby policií. Situace v Turecku je dle žalobce nyní komplikovanější, než jak uvádí žalovaný, který odkazuje na 30 let staré události. Kurdové jsou často označováni za teroristy a je jim připisováno politické přesvědčení. Žalobce upozorňuje i na pokus o státní převrat v roce 2016, upevňování moci prezidenta Erdoğan a znepokojivou situaci na poli dodržování lidských práv. Žalovaný dále odkázal žalobce s řešením svých problémů na turecké orgány, aniž by řádně zkoumal, zdali je v Turecku dostupná ochrana. Z těchto důvodů namítá žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
4. Navrhuje proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu. Při posuzování žádosti žalobce postupoval žalovaný zejména na základě výpovědi žalobce. Žalovaný pak popírá, že by se nevypořádal s tvrzeními o účasti na demonstracích a souvisejícím policejním pronásledováním. Tato tvrzení totiž žalobce během správního řízení neuvedl. Zároveň žalovaný podotýká, že tato tvrzení jsou v rozporu s výpovědí žalobce ve správním řízení, ve které explicitně uvedl, že v zemi původu nikdy neměl problémy se státními orgány a nebyl trestně stíhán. Žalovaný považuje námitky žalobce za nedostatečně konkrétní, tedy znemožňující jejich rozporování ze strany žalovaného. Z informací o zemi původu nevyplývá, že by v Turecké republice v současné době docházelo k diskriminaci Kurdů ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný navrhuje, aby krajský soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná. Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
7. Žaloba **není** důvodná.
8. K úvodní obecné námitce nepřezkoumatelnosti krajský soud uvádí, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, neboť z něj jasně plyne, k jakým závěrům žalovaný dospěl a o jaké podklady (zejména výpověď žalobce a informace o zemi původu) tyto své závěry opřel. Ani konkrétní výtky k nedostatkům posouzení žalovaného krajský soud důvodnými neshledal.

9. Žalobce v pohovoru o žádosti uvedl, že opustil Turecko kvůli tomu, že je kurdské národnosti, Turci se ke Kurdům chovají pohrdavě, a žalobce se necítí dobře. V této souvislosti konkrétně zmínil pouze dvě události, kdy jej spolucestující v autobuse a kolega na vojně vyzvali, aby nemluvil kurdsy. Uvedl, že v případě návratu do Turecka by se vrátil k rodičům, raději by ale zůstal tady.
10. Žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně zdůvodnil, proč žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu ani doplňkové ochrany. Ve vztahu k neudělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu je podstatné, že žalobce ve vlasti neuplatňoval žádná politická práva ve smyslu hlavy druhé oddílu druhého Listiny základních práva a svobod. Již z tohoto důvodu nesplňuje podmínky pro udělení azylu podle uvedeného ustanovení.
11. Žalobce nesplňuje ani podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu. V kontextu tohoto ustanovení je rozhodující, zda žalobci může s přiměřenou pravděpodobností v budoucnosti hrozit pronásledování z důvodu jeho kurdské národnosti. Žalovaný se touto otázkou v napadeném rozhodnutí zabýval a dospěl k závěru, že žalobci pronásledování nehrozí. A krajský soud s tímto hodnocením souhlasí. Z informací o Turecku, s kterými žalovaný pracuje, plyne, že samotná kurdská etnicita bez dalšího není důvodem pro udělení azylu. Nelze totiž tvrdit, že by každý Kurd čelil po návratu do Turecka pronásledování. (shodně viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2019 č. j. 2 Azs 75/2019 – 46, ze dne 8. 4. 2021 č. j. 1 Azs 13/2021 – 25 nebo ze dne 3. března 2022 č. j. 9 Azs 228/2021 – 26, nebo ze dne 14. 6. 2022, č. j. 6 Azs 118/2022 – 20). Žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu z let 2019 – 2021, a to i konkrétně k situaci Kurdů (Zpráva britského Ministerstva vnitra ze zjišťovací mise v Turecku z října 2019, informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 13. 11. 2020 o tureckých občanech kurdského původu). Nelze tedy dospět k závěru, že by žalovaný situaci žalobce „bagatelizoval“ a dokazoval na neaktuální události; všechny informace o zemi původu pocházejí z období po pokusu o převrat v roce 2016.
12. Pokud žalobce žalovanému vytýká, že se nevypořádal s tvrzením žalobce o jeho účasti na demonstracích a hledání jeho osoby policií, žalobce nic takového ve správním řízení netvrdil. Žalovaný se tudíž namítaného pochybení dopustit nemohl.
13. Ve vztahu k humanitárnímu azylu nebo doplňkové ochraně žalobce ve správním řízení žádné relevantní tvrzení nevznesl. Neuváděl nic, z čeho by bylo možné dovodit, že by mu hrozil trest smrti nebo mučení či špatné zacházení nebo trest. Stejně tak netvrdil, že by mu hrozila vážná újma v souvislosti s ozbrojeným konfliktem nebo porušením mezinárodních závazků ČR. V žalobě pak pouze obecně namítá, že mu v případě návratu hrozí nebezpečí vážné újmy a žalovaný nesprávně aplikoval § 14a zákona o azylu; tyto obecné poznámky však již konkrétněji nerozvádí a nespecifikuje. Krajský soud proto ve stejné míře obecnosti konstatuje, že tuto námitku nepovažuje za důvodnou. Žalovaný své závěry o neudělení doplňkové ochrany a humanitárního azylu žalobci zdůvodnil dostatečně.
14. Dále se žalobce věnuje již pouze obecné politické situaci v Turecku a nedostatečnému standardu ochrany lidských práv, aniž by však z těchto poukazů byla zřejmá souvislost s příběhem žalobce. Nižší standard dodržování lidských práv ani nestabilní politická situace v zemi původu žadatele sama o sobě není důvodem pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany, pokud žadateli v souvislosti s těmito obecnými problémy, které se

týkají prakticky všech obyvatel, nehrozí konkrétní ohrožení jeho lidských práv. Toho si je dle obsahu žaloby vědom i žalobce, přesto opět nic konkrétního netvrdí, pouze bez bližšího upřesnění obecně odkazuje na „individuální okolnosti jeho případu“.

15. Žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí uvádí, že pokud žalobce v Turecku pociťoval jakékoliv problémy ze strany soukromých osob, mohl se obrátit na příslušné turecké orgány. Pakliže však žalovaný neshledal, že by žalobci s ohledem na jeho azylový příběh hrozilo v zemi původu pronásledování nebo vážná újma (s čímž se krajský soud ztotožnil), nemá hlubší význam věnovat se podrobněji vnitrostátním prostředkům ochrany před neexistující hrozbou. Jinými slovy, otázka vnitřní ochrany by měla přijít na řadu až v situaci, kdy žalovaný shledá splnění podmínky pronásledování nebo vážné újmy (srov. v tomto velice instruktivní rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 5. 2022, č. j. 41 Az 20/2021 – 39). Ani případné nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí v této dílčí otázce by proto nemohly vést k jeho nezákonnosti.

V. Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
17. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 12. září 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
E. D.